

ראש גשר

לסגור את הצדדים בחדר. להתיש אותם בפגישות מרתוניות. לתת להם להתפוצץ בצרחות. להסביר להם את החסרונות בטענות שלהם. ובעיקר לא לוותר. **עו"ד עמוס גבריאלי**, האיש שסגר לאחרונה את הסכסוך סביב ירושת המיליארדים של סמי שמעון, הוא כנראה המגשר המבוקש בישראל. כך הוא עובד ← **הדס מגן**

נוספים אצל גבריאלי. "בעיקר ככאלה שהצדדים בהם מקוטבים", הוא מרגיש. הסיפור הזה ממחיש את היכולת של גבריאלי לסגור במהירות תיקים מורכבים – מלשון הרע ועד סכסוכים כספיים – יכולת שהפכה אותו כנראה למגשר המבוקש ביותר בשוק. עד כמה מבוקש יכול להעיד זמן ההמתנה לגישור אצלו: המועד הפנוי הבא הוא בספטמבר. זה המון זמן, אומרים עורכי דין, אבל אתה גם יודע שבוה תסיים את התיק. את הגישורים מנהל גבריאלי ממשרד צנוע הממוקם מעל מרכז מסחרי בכפר סבא. "בפעם הראשונה שהגעתי אליו לפני 5-4 שנים, בסכסוך בין שתי קבוצות משקיעים בחו"ל", נזכר עורך דין יוסי בנקל, מראשי משרד ראב"ד מגריזו בנקל, "לא הבנתי למה אני צריך לבוא מתל אביב לכפר סבא. הגעתי למשרד לא מרשים במיוחד והסיטואציה נראתה לי על גבול ההזוי; הלקוחות שלי התגוררו בארצות הברית, ההשקעה הייתה בגרמניה, ואני מגיע לגישור בכפר סבא. מאז הייתי אצלו בעוד 7-6 גישורים, ומה אני אגיד לך? יש לו את זה. חוץ מידע משפטי, יש לו את היכולת לתמרן אנשים באופן חיובי, לתפוס מה כואב אצל כל אחד מהצדדים, ואת הכול להכניס ל'תנור', ולהוציא 'עוגה' שהיא פשרה. אין לו כמובן 100% הצלחה, אבל מהניסיון שלי עם מגשרים, יש לו הרבה יותר הצלחות מכל אחד אחר, ובאופן משמעותי". "הוא לא מוותר", מוסיף עו"ד משה בלטר, ראש משרד בלטר גוט אלוני. "הוא לא נותן לצדדים מנוח עד שהוא לא משיג הסדר. הוא קורא להם שוב ושוב ומביא עוד הצעה ואם הוא רואה שזה לא עובד, הוא מביא הצעות נוספות. הוא כמו רוטוויילר, לא מוותר, אבל בנחמדות ועם רעיונות חדשים. היו לי אצלו אולי 15 גישורים, בהם כאלה שלא האמנתי שיוכלו להגיע לפתרון. את כל התיקים הוא סיים בהסכם פשרה".

שיטת גבריאלי

גבריאלי, בן 50, נולד וגדל בכפר סבא, ומתגורר בה גם כיום. אשתו היא מאמנת כושר בהולמס פלייס, ולזוג ארבעה ילדים – הבן והבת הגדולים משרתים בצבא – הבת קצינה בשריון והבן ביחידה מובחרת. "הוא נורא גאה בהם, מדבר עליהם הרבה",

דצמבר 2007.

הכתבת המדינית של ערוץ 1, אילה חסון, מפרסמת ידיעה בלעדית: טארק ויאסר עבאס, בניו של ראש הרשות הפלסטינית, מחמוד עבאס (אבו מאזן), מעורבים בחברה סולרית חדשה, אל-וואטניה שמה, שהממשלה, או בראשות אהוד אולמרט, פועלת להקצות לה תדרים סולריים. שלושה חודשים חולפים ושני הבנים מגישים תביעת לשון הרע בגובה 2.6 מיליון שקלים בטענה כי הפרסום אינו נכון וגרם להם נזק רב. במקביל תבעו השניים כלי תקשורת בחו"ל שציטטו את הידיעה.

הצדדים נפגשים אצל שופט בית המשפט המחוזי (וכיום בעליון), נועם סולברג. "השופט סולברג ניסה לפשר בין הצדדים בכל דרך אפשרית", משחזרת עו"ד אוריין אשכולי, שייצגה את רשות השידור ואת חסון, יחד עם עו"ד יורם מושקט (השניים מייצגים גם את גלובס, ה' מ'). "בסוף אמרתי ליורם: שמע, הייתי בגישור אצל עמוס גבריאלי. בוא ננסה".

סולברג מסכים להצעה ומעביר את התיק למגשר עו"ד עמוס גבריאלי והצדדים נפגשים במשרדו של נהאד ארשד, עורך דינם של הבנים, במזרח ירושלים – טריטוריה הרבה יותר נגישה עבורם בהשוואה למשרדו של גבריאלי בכפר סבא. "זה היה גישור בין שני צדדים מאוד מקוטבים אידיאולוגית", נזכר ארשד. "התחלנו בשעה 10 בבוקר, בזה שהצדדים אמרו שלום ולא מעבר לכך. זה הסתיים בערב בלחיצות יד ובהזמנה לארוחה משותפת. זו הייתה האווירה".

גבריאלי, שלמד משפטים בקיימברידג', ניהל את הגישור באנגלית, מה שהוסיף, אומרים המעורבים, קורטוב של קוסמופוליטיות להליך ותרם להצלחתו. "עמוס", משחזר ארשד, "הבין את הכאב של הבנים. הם חשו שמישהו מאשים את אבו מאזן בהקרבת המהפכה הפלסטינית לטובת אינטרס כלכלי. לאנשים שמבחינתם המאבק לעצמאות הוא גולת הכותרת, זה כואב. הדבר העקרוני מבחינתם, היה שחסון תחזור בה מהדברים. עכשיו לך תשכנע אותה להופיע ביומן שישי ולעשות את זה". חסון הסכימה לפרסם הבהרה והתיק הסתיים בכך, ללא כל פיצוי כספי. מאז אותו תיק הספיק ארשד לחזור לגישורים

אריק איינשטיין, ריטה ורמי, ארקדי גאי, דמק, יוסי מימן, רענן דינור, משה לדור, אהוד אולמרט ובניו של אבו מאזן, הם רק חלק מהדמויות שהגיעו לגישור אצל גבריאלי (באיור)

רביב דרוקר ובית ידיעות אחרונות. "הלוואי שבתהליך השלום היה מתווך כזה"

אותו לבית המשפט. בתיק מול ידיעות כבר הגענו להסדר, אבל הם חזרו בהם, ואני בשלב הזה הצעתי שגלך לבית המשפט, אבל הוא לא ויתר. מבחינתי הוא עשה את העבודה שלו הכי טוב שאפשר והביא תוצאה. אני לא הייתי מרוצה מהתוצאה, אבל עברו שנתיים ממועד הגשת התביעה, ואתה מאבד את כל המוטיבציה; אתה עדיין כועס, אבל אין לך אנרגיות, אז אתה לוקח פשרה שאתה לא בהכרח שלם איתה. "אם אנשים רוצים לסיים בפשרה, שילכו אליו. הוא מאוד יצירתי, הוא מכיר את כל הפתרונות והרעיונות ולכל דבר יש לו הצעה; הוא ממש מחפש מתחת לאדמה, עם המון-המון סבלנות. מי שרוצה לגמור עניין ולהשאיר הכל מאחוריו, זה לא בשבילו, כי התהליך הזה מביא אותך לחטט בפצע עוד ועוד."

"הוא ירד על הלקוח שלי רצח", מספר עורך הדין של דמות ידועה, שהגיע לגישור בהוראת בית המשפט העליון. "הוא אמר לו 'אתה לא מביין את הסיכון שאתה לוקח, אתה לא מביין את הבעיות שיש לך בתיק הזה'. אנחנו לא יודעים מה הוא אמר לצד השני, אך אני מניח שפחות או יותר אותו הדבר. כשאנחנו, עורכי הדין, אומרים את זה ללקוח, אין לזה את אותה העוצמה."

והנה עוד עדות על השיטות של גבריאל: "הוא 'סוגר' את הצדדים בחדר", מספר עו"ד שגישור אצלו, "ממש 'סוגר' אותם. כמעט כמו בית כלא, ולא נותן להם לצאת. בשלב מסוים הוא מעביר צד אחד לחדר אחר והוא עצמו נע ביניהם, עושה שיחות אישיות ולוחץ ולוחץ."

"פעם", נזכר עו"ד יורם זמיר, "ניהלתי אצלו גישור בתביעת נזיקין; זה היה אחרי שאני דרשתי 4 מיליון פיצוי ועורך הדין השני נתקע על 3 מיליון. היה קרב, לא הצלחנו לסגור. נכנסנו לגבריאל, ובתוך 3 שעות יצאתי עם 5 מיליון. ועוד הצד השני יצא מבסוט. מה הוא אמר לבן אדם שגרם לו להסכים לשלם יותר ממה שביקשת? אלוהים יודע."

"היה מקרה", נזכר עו"ד צפריר נגבי ממשרד פישר-בכר, "ששני מנכ"לים של חברות מסוכסכות,

גבריאל להשפיע על הצדדים, שבמקרים רבים טעונים רגשית וששים אלי קרב? רביב דרוקר, שתבע את "ידיעות אחרונות" בשל כתבה שפורסמה אודותיו, מספק הצצה קטנה. "כתום הליך משפטי של שנתיים, שהתנהל רוב הזמן בגישור", כתב דרוקר בבלוג שלו, "סוכם על ההסדר הבא: 'ידיעות' יפרסמו הבהרה בה ייכתב שהכתבה ההיא לא התכוונה להטיל דופי ב'יושרה האישית והמקצועית' שלי."

רביב דרוקר: "אתה הולך לגישור וזה נמשך והמגשר, עמוס גבריאל, מסרב לוותר, פשוט מסרב. בינתיים עוברים חודשים, אתה מרגיש כמו לוחם שנשאר להילחם מלחמה שנגמרה ומוכן לקחת הבהרה צנועה שתסתור את הכתבה ההיא"

"אני חייב להודות", פרס דרוקר את לבטיו בפני קוראיו, "שאני לא בטוח שקיבלתי את ההחלטה בצורה כ"כ מושכלת. כמו רבים, אני מניח, יש לי נטייה לעטוף באריזה רציונלית מרשרשת, החלטות שבאות ממקומות ככלל אחרים. אחרי הכתבה, הייתי נחוש ולוחמני. רציתי צדק, נקמה. אבל אז השופטת מציעה גישור ועורך הדין שלך מסביר לך שזה לא ייראה טוב אם תגיד לא, ובעצם למה לא לנסות, והנה ידיעות כבר מסכימים. אתה הולך לגישור ועוד גישור וזה נמשך ונמשך והמגשר, עמוס גבריאל, מסרב לוותר, פשוט מסרב (הלוואי עלינו מגשר כזה בתהליך השלום). גם אחרי שזה התפוצץ פעם ועוד פעם. בינתיים עוברים חודשים ארוכים. אף אחד כבר לא זוכר את הכתבה. אש הקרב דועכת. אתה מרגיש כמו לוחם שנשאר להילחם מלחמה שנגמרה ומוכן לקחת הבהרה צנועה שתסתור את הכתבה ההיא, עבור מתי המעט שעוד זוכרים אותה."

"הוא אומר לך מיד בהתחלה", אומר דרוקר בשיחה עם G, כשהוא נזכר בשעות שבילה אצל גבריאל, "שהוא עשה המון גישורים ושמעולם לא נכשל. הוא נודניק, במובן הזה שהוא לא נותן שתיק יסתיים בלי הסכם. הוא פשוט לא מסכים להחזיר

מספרת עו"ד טלי ליבליך, שותפה בכירה במשרד ליבליך-מוזר, שמכירה את גבריאל היטב. את השירות הצבאי עשה גבריאל בסיירת שקד ולאחר השחרור למד משפטים ופילוסופיה. בתחילת דרכו עבד אצל עו"ד ארנולד שפאר המנוח בירושלים. לאחר מכן פרש ופתח משרד המונה כיום 7 עורכי דין העוסקים בתחום האורח-מנהלי והמסחרי. במקביל, ובמשך תקופה מסוימת, עסק גם בפוליטיקה מקומית ובין היתר שימש כסגן ראש עיריית כפר סבא מטעם מפלגת העבודה. לפני כ-10 שנים החל לעסוק בגישור. תיק הביא תיק ובמהלך השנים הגישור הפך לעיקר עיסוקו. למרות זאת, המשרד נשאר בכפר סבא ולא נרד למגדלים הנוצצים החביבים על רבים כלי-כך מעורכי הדין. "בפשטות של המשרד שלו יש אמירה", אומר עו"ד תמיר גליק, שותף בכיר בליבליך-מוזר. "זה שונה מאשר להגיע לקומה ה-50 בעזריאלי. יש בזה נון-קונפורמיזם מקסים בעיניי."

רשימת הסכסוכים שהגיעו לגישור אצל גבריאל, לא רק ארוכה, אלא גם מגוונת וחוצת תחומים: בידור, עסקי ולשון הרע. כך, למשל, בכל הנוגע לאמנים גישר גבריאל בסכסוך בין אריק איינשטיין המנוח למנהלו מיכאל תפוח בסכסוך על כספים; בסכסוך בין רמי קליינשטיין וריטה, שיוצגו בידי עו"ד בעז בן-צור, לבין הליקון, שיוצגה בידי עו"ד שוקי חורש - שוב, על כספים שלטענת האמנים לא הועברו להם; בסוג אחר של עסקי שעשועים הוא גישר בתביעה שהגיש משתתף האח הגדול, סער שיינפיין, נגד ההפקה, בגין מה שמוכר כציבור כ"פרשת הכדורים הפסיכיאטרים".

בתחום הסכסוכים העסקיים, הוא מגשר בין יוסי מימן לבין מי ששימש יד ימינו - נמרוד נוביק, שטוען שלא קיבל את חלקו בעסקת הגז עם מצרים (שמאז, כידוע, קרסה) ודורש 30 מיליון שקלים; הוא גישר בסכסוך שבין ארקדי גאידמק לאחים ויליגר סביב רכישת השליטה בויליפור ובסכסוך בין מפרקי הכי ישיר לבין הפניקס סביב רכישת נכסי הכי ישיר. בתיקי לשון הרע רשימת הגישורים של גבריאל עצומה (וזה גם המקום לציין כי הוא גישר גם בתיקים שבהם היה גלובס אחד הצדדים). המוכר שבהם, שבו דווקא לא הצליח, הוא כנראה התביעה שהגיש ראש הממשלה לשעבר, אהוד אולמרט, נגד פרקליט המדינה לשעבר, משה לדרור, בשל דברים שאמר האחרון בראיון למוסף "הארץ". מקרים אחרים הם נצ"מ יורם לוי, שתבע את התוכנית "עובדה" ואת אילנה דיין על פרסומים סביב מעורבותו בפרשת פריניאן; תביעתו של רענן דינור נגד "דהמרקר" על כתבה שהכתירה אותו כמלך המינויים הפוליטיים; מד"א נגד מוטי גילת וישראל היום על סדרת כתבות שפרסם ועוד ועוד. מה בדיוק קורה בגישורים הללו? כיצד מצליח

סער שיינפיין, ממתודדי "האח הגדול", נגד קשת, חברת ההפקות קופרמן והפסיכיאטר אילן רבינוביץ' -

שיינפיין תבע 2.5 מיליון, בטענה כי קיבל כדורים פסיכיאטריים תוך כדי שידור התוכנית. במסגרת הגישור אצל גבריאל, משך שיינפיין את תביעתו והצדדים הגיעו להסכמות שעליהן הוטל איפול

העיתונאי אמיר אורן נגד עיתון "מעריב", ולהיפך - אורן

הגיש תביעת לשון הרע נגד מעריב בעקבות פרסום בעיתון שלפיו אמר לרמטכ"ל באותה תקופה, משה יעלון, כי יעביר אותו "מהצד של הטובים לצד של הרעים". מעריב תבע את אורן על ראיון שנתן ובו טען כי יעלון העניק לבעלי מעריב דאז, עופר נמרודי, תנאים משופרים בעת פרישתו מצה"ל. במסגרת פשרת הגישור אצל גבריאל הביעו המעורבים את צערם ההדדי אם הצד האחר נפגע. מעריב הבהיר כי הציטוט שייחס לאורן, מתבסס על אמירות שהובאו לידיעתו ממקור עיתונאי ולא על-ידי תחקיר עצמאי. אורן הבהיר כי דבריו לגבי יעלון ונמרודי לא רמזו על זיקה פסולה

ד"ר נמרוד נוביק נגד יוסי מימן - נוביק,

שכיהן בתפקיד בכיר באמפל שבשליטת מימן, טען כי הובטחו לו כספים מעסקת הגז המצרי בהיקף של כ-30 מיליון שקלים. הגישור אצל גבריאל, שהחל לפני למעלה משנה, עדיין נמשך

אנג'לה שמעון והנאמן גוטזגן (מימין) ואילה חסון ואבו מאזן. שתי ישיבות והסכסוך סביב העיזבון הסתיים

נעמדו אחד מול השני משני עברי השולחן, והתחילו לקלל אחד את השני, ברמות שאי אפשר לתאר. שוק הכרמל ממש: אחד אמר לשני מה הוא יעשה לאחות שלו ומה הוא יעשה לאימא שלו. זה היה רגע לפני תגרה. קמתי, כרי למנוע מכות, אבל עמוס נשען אחורה בכיסא, סימן לי לשבת, נתן להם לשפוף, לקלל, וכמעט להרביץ. אחרי כמה דקות כאלה, אמר משהו כמו: אוקיי, הבננו, עכשיו בואו ניגש לעניין".

המוקש של סמי שמעון

אחד הסכסוכים הטעונים וה"כבדים" ביותר מבחינה כספית שהגיעו לגבריאל, הוא הסכסוך בין אלמנתו של סמי שמעון, אנג'לה, ובתה, אלכסנדרה, לבין מי ששימש מנהל העיזבון שהיקפו נאמד ב-1.7 מיליארד שקלים, עו"ד גל גוטזגן. לפני כשבועיים הסתיים הגישור, במסגרתו סוכם בין היתר הסכום שיועבר לגוטזגן עבור עבודתו כמנהל העיזבון - 20 מיליון שקלים, סכום לא מבוטל לכל הדעות.

גבריאל הגיע לגישור הזה לאחר שכבר צבר ניסיון כמגשר בסכסוך אחר שפרץ סביב עזבונו של שמעון לאחר שנתיים מאחיו - ג'וזף וג'ק, אנשי עסקים בשנות השבעים שלהם המתגוררים בלונדון - טענו בתביעה שהגישו כי מגיע להם כמעט שליש מהעיזבון. "הוא סיפר להם", נזכר גורם מקורב לסכסוך, המנסה לתאר כיצד ריכך גבריאל את האחים, "שאבא שלו עיראקי, כמו המשפחה שלהם, ושאשתו בריטית לשעבר. הוא גם דיבר איתם בערבית מתובלת באנגלית. אני חושב שכל מה שהאחים רצו זה להשאיר את הפרשה הזאת מאחוריהם, ולחזור ללונדון, והפסיכולוגיה של גבריאל עברה". האם היו האחים מרוצים מהתוצאה שבמסגרתה קיבלו סכום מסוים, אך הרבה פחות ממה שרצו? גורם שהיה מעורב בהליך אומר כי האחים שאלו את עצמם אם עשו את הדבר הנכון, אבל התנחמו בכך שסיימו את הסכסוך.

הסכסוך בין האלמנה לגוטזגן היה טעון, מורכב וארוך הרבה יותר. בצוואתו ביקש סמי שמעון, שנפטר ב-2009, למנות את גוטזגן לנאמן, והסכסוך פרץ זמן לא ארוך לאחר שבית המשפט אישר את המינוי. בסיבוב האחרון של הסכסוך טענו האלמנה ובתה כי גוטזגן מקיים אורה חיים ראוותני על חשבון העיזבון, שכולל טיסות במחלקה ראשונה

"גבריאל אמר לאנג'לה שמעון משהו בסגנון שלחסוך לה כסף הוא לא יכול, אבל לפחות היא יודעת שתקבל את הדבר שהכי חשוב מבחינתה, וזה שנאמן העיזבון גוטזגן יוצא מהתמונה ובמקומו היא מקבלת איש אמון שלה"

ומלונות פאר, שהוא מעכב את חלוקת הכספים וגם משך לעצמו סכומים ניכרים נוספים. הן ביקשו מבית המשפט להורות על סיום תפקידו. גוטזגן מצדו התנגד והעלה בתביעה נגדית שורה של טענות משלו ביחס לשימוש בכספים רבים ואמצעים שעשתה האלמנה שלא כדיון.

הגישור בין האלמנה לגוטזגן החל בחודש דצמבר, ונמשך על פני שתי ישיבות בלבד. האחרונה שבהן החלה בשעה 11 בבוקר והסתיימה בשש וחצי בבוקר שאחרי. "היו שם מטענים מאוד כבדים, בין הצדדים", אומר עו"ד בנקל, שייצג בתיק את גוטזגן. "עמוס איתר את הנקודות הרגישות פסיכולוגית. מתווה ההסדר ביניהם היה כבר קיים, אבל הצדדים לא הצליחו לחתום עליו. זו לא הייתה שאלה של הניסוח המשפטי - זה הוא נתן לצדדים לעשות - אלא של עניינים רגשיים. בכל פעם שצצה חוסר הסכמה צריך היה להסביר מחדש לכל אחד מהצדדים למה הוא צריך לוותר, ולמה כשהם מתעקשים, הם בעצם דופקים את עצמם".

"הצדדים לא דיברו אחד אל השני במישרין", מוסיף גורם שהיה מעורב בגישור. "אמנם לא היו הרמות קול בחדר, אבל היו ביטויים די בוטים אחד כלפי השני. כל הרעיון בגישור הזה היה להגיע ל'גירושין' בין האלמנה לגוטזגן, כך שגוטזגן יפסיק להיות מנהל העיזבון. גבריאל הצליח לגבש פתרון שלא פוגע בגוטזגן - הוא קיבל את מלוא שכרו והוא לא פוטר אלא סיים את תפקידו במועד שנקצב לו. מבחינת האלמנה זו הייתה עסקה טובה כי אם ההליך

בבית המשפט היה נמשך, היא יכלה גם להפסיד. מה גם שגבריאל הבהיר לה שבמילא המאבק יעלה לה עוד כסף ובסופו היא גם עלולה להישאר עם גוטזגן כמנהל עיזבון. הוא אמר לה משהו בסגנון שלחסוך לה כסף הוא לא יכול, אבל לפחות היא יודעת שתקבל את הדבר שהכי חשוב מבחינתה, וזה שגוטזגן יוצא מהתמונה ובמקומו היא מקבלת איש אמון שלה - עורך הדין (שי רייכר) שייצג אותה".

כמה מרוויח מגשר?

הצלחתו של גבריאל כמגשר, מאפשרת לו כיום לגבות שכר נאה ביותר עבור התיקים שמגיעים אליו: 800 שקלים לשעה מכל צד על תיק של בית משפט שלום, ו-1000 שקלים כשמדובר בתיק מחוזי. מאחר שלא אחת מדובר על הרבה יותר משני צדדים ככל סכסוך, הרי שמדובר בסכומים נכבדים. בשורה התחתונה, אומרים עורכי דין, ההליך אצלו הרבה יותר משתלם, לאור העובדה שבמקרים רבים מדובר בפגישות בודדות, וגם אם הן ארוכות, הרי שבכך מסתיים התיק. "אני מפרגנת לו על כל שקל", אומרת עו"ד ליבלר. "האלטרנטיבה היא להיגרר בבתי משפט במשך שנים, תוך מימון הליך יקר בהרבה".

"אני לא חושב שמישהו שם לב לזה בכלל", אומר עו"ד רון ברקמן, ראש משרד ברקמן וקסלר בלום, "אתה בא לשמונה שעות ומסיים את התיק. אתה לא שואל אם זה עלה לך 1000 שקל או 2000. אחרת, זה היה עולה לך פי 100".

"מעולם לא נתקלתי במישהו שהסכים לגשר אצלו ולאחר מכן התחרט", אומר עו"ד ררוך ארד-אילון, המיודר עם גבריאל. "הוא רואה את סיום הסכסוך כמטרה. המטרה שלו היא לסייע לצדדים להגיע להסדר, גם אם זה דורש מאמץ גדול, ובעניין הזה הוא מוכן ללכת דרך ארוכה. אם זה לא מצליח, הוא רואה בזה כישלון אישי, ואחרי שהצדדים הולכים ממנו, הוא ימשיך ויתקשר אחת לכמה זמן ויתעניין, אם בכל זאת אפשר לעשות משהו".

hadasm@globes.co.il

רמי קליינשטיין וריטה נגד הליקון - שני האמנים, בני זוג לשעבר, תבעו 4 מיליון שקלים בטענה כי הליקון הונתה אותם. במסגרת הסדר הגישור סוכם כי הליקון תשלם להם 2.5 מיליון שקלים וכן תעביר להם את הזכויות על יצירותיהם. הגישור נעשה לאחר 5 שנות דינויים משפטיים

אריק איינשטיין ז"ל וסימה אליהו נגד מיכאל תפוח - איינשטיין ז"ל ורעייתו טענו כי תפוח, ששימש כמנהלו האישי של איינשטיין, העלים מהם כספים המגיעים להם ותבעו 3 מיליון שקלים. בגישור נקבע כי תפוח ישלם לבני הזוג 250 אלף שקלים ויעביר זכויות נוספות הנוגעות ליצירותיו של איינשטיין

רענן דינור, מנכ"ל משרד ראש הממשלה לשעבר, נגד "דה מרקר" - דינור הגיש תביעת דיבה בגובה מיליון שקלים בעקבות כתבה שפורסמה תחת הכותרת "מלך המינויים" ושעסקה בהתנהלותו. לאחר גישור אצל גבריאל, פוצה דינור ב-50 אלף שקלים, והעיתון שילם עוד 10,000 שקלים עבור הליך הגישור